

Nr 83.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1930 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående skyldighet för skogsvårdsstyrelserna att lämna besvärshänvisning beträffande sina beslut.

(2:a avd.)

I en inom riksdagens första kammare väckt till jordbruksutskottet hänvisad motion nr 64 av herr *Björnsson* har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i eller sådant tillägg till gällande reglementariska bestämmelser för skogsvårdsstyrelserna, att dessa styrelser åläggas att på begäran lämna besvärshänvisning beträffande samtliga sina beslut.

Till stöd för denna hemställan har anförts följande:

»Enligt Kungl. Maj:ts förordning angående skogsvårdsstyrelser den 15 juni 1923 (nr 213) har skogsvårdsstyrelse jämlikt 4 § mom. tredje stycket att vid fullgörande av sin uppgift ställa sig till efterrättelse det reglemente, som Kungl. Maj:t efter styrelsens förslag samt landstingets och hushållningssällskapets hörande fastställer.

I samma förordnings 9 § stadgas, att ordförande och övriga ledamöter i skogsvårdsstyrelse så ock skogsvårdsstyrelses tjänstemän vare i utövningen av sina befattningar underkastade det ansvar och den påföljd, som i allmän lag stadgas om statens ämbets- och tjänstemän.

Med hänsyn härtill och till det förhållande, att skogsvårdsstyrelse har att handlägga uppgifter av allmän natur och för övervakandet av skogsvårdslagens efterlevnad utrustats med sällsynt stor makt och befogenhet att ingripa i och reglera den enskilde medborgarens förfoganderätt över sin egendom, bör antagas, att rätt till klagan över skogsvårdsstyrelses beslut föreligger även i de fall, då dylik rätt ej uttryckligen angivits.

I särskilt fall har en skogsvårdsstyrelse vid tillsättandet av länsjägmästarebefattningen enligt uppgift vägrat lämna övriga sökande besvärshänvisning.»

Såsom framgår av det föregående förutsätter motionären, att rätt till klagan över *samtliga* beslut av skogsvårdsstyrelse föreligger, alltså även i de fall, då dylik rätt ej i lag eller författning angivits. Vad först angår de fall, då sådan klagorätt uttryckligen medgivits, får utskottet erinra, att bestämmelserna härom återfinnas i 30 § skogsvårdslagen och avse frågor, som angå tillstånd till avverkning eller omläggning av skogsmark, avverkningsförbud eller meddelande av föreskrifter om avverk-

Utskottet.

nings utförande eller vidtagande av återväxtåtgärder; således avgöranden, som direkt beröra den enskilde skogsägarens rätt. Vad däremot angår andra av skogsvårdsstyrelse meddelade beslut, upptagas varken i skogsvårdslagen eller skogsvårdsstyrelseförordningen några bestämmelser om överklagande av dylika beslut.

Enligt vad utskottet inhämtat har Kungl. Maj:t genom beslut den 25 april 1930 förklarat besvär över en skogsvårdsstyrelses beslut angående tillsättande av länsjägmästarebefattning — alltså samma exempel som av motionären anföres — icke kunna upptagas till prövning. Av handlingarna i detta mål inhämtas, bland annat, att justitiekanslersämbetet i infordrat utlåtande över besvären anför, att lag eller författning icke torde innehålla bestämmelser om klagorätt gent emot ett sådant skogsvårdsstyrelses tillsättningsbeslut, varom i målet vore fråga. Genom detta prejudikat får anses fastslaget, att klagorätt icke förefinnes gent emot samtliga beslut av skogsvårdsstyrelse, och till följd härav torde den förutsättning, varpå motionen bygger, hava förfallit. Vid sådant förhållande kan utskottet icke tillstyrka förevarande framställning.

Utskottet hemställer därför,

att motionen I: 64 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 maj 1930.

På jordbruksutskottet vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Elof B. Andersson, Linders, Carl E. Eriksson, von Stockenström, Frilof Gustafson, Granath* samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Sköld, Uddenberg, Svensson* i Grönvik, *Weibull* och *Pehrsson* i Bramstorp.
